

skab, hvorpaa Rigsdagen skal give Svar. Førstend. der kan være Tale om endelig at behandle Sagen og stille Ændringsforslag, som jo ingenlunde kunne stilles umiddelbart til Budskabet, maa der være Noget forelagt, hvortil man kan knytte Ændringsforslag, og derfor skal netop Udvalget imellem første og anden Behandling gjøre Forslag til Rigsdagens Svar eller Beslutning, hvor kort og simpelt endog dette Forslag kunde være. Der var dengang stillet et Ændringsforslag om, at § 7 maatte blive forandret paa den Maade, som netop det her foreliggende Forslag gaaer ud paa; men Forsamlingens store Majoritet var dengang saa lidet tilbøielig til at seer det for det Naturligste og Rigtigste, at Forretningsordenen indrettedes paa denne Maade, at den med 97 St. mod 21 forkastede Ændringsforslaget og antog § 7 i dens nuværende Skikkelse. Forsaavidt nu den ærede Rigsdagsmand, der nys satte sig, har berørt min Uttring om, at Regulativet skulde beskytte Minoriteten, da skal jeg kun bemærke, at jeg har omtalt dette i Almindelighed som Noget, der var Regulativets Hensigt, og at man derfor ikke skulde forandre det uden paa den regelmæssigt foreskrevne Maade, og ikke saaledes, som det først var foreslaaet idag; men disse mine Uttringer refererede sig ikke specielt til, hvorvidt den Omstændighed, at der skulde nedsættes et Udvalg i Sagen, kunde sikke Minoriteten Adgang til at komme frem med, hvad den ønskede at gjøre gjældende. Jeg har selv erkjendt, at, da Majoriteten besætter Udvalget, kunde saadant ikke ligesom tjene dertil. Hvad Forslaget til en Forandring i § 10 angaaer, da vil det let, af hvad jeg har anført om Grunden til, at man har antaget Nødvendigheden af et Udvalgs Nedsættelse, skjønnes, at jeg ikke troer, at dette Forslag strækker til, for at have den Mangel, som vil fremkomme, naar et Udvalg ikke nedsættes, da man i saa Fald ikke vil have Noget at stille Ændringsforslag til og afstemme om. Forslaget gaaer ud paa, at der i Almindelighed kan stilles Ændringsforslag, uden at der nævnes hvortil; men man kan ikke stille Ændringsforslag til en Beslutning eller et Svar, som endnu slet ikke foreligger formuleret. Vil man forandre § 7, saa maa man,

som det forekommer mig, nødvendigviis tilføie Noget i § 10 eller en anden Paragraph om, hvorledes da Forslaget til en saadan Beslutning, der bliver Gjenstand for anden Behandling, og til hvilken der kan stilles Ændringsforslag, kan bringes istand, til Ex. at Formanden kan formulere samme, eller at dette kan skee paa en anden saadan Maade, som jeg ikke har havt Leilighed til nærmere at overveie. Det er af disse Grunde, at jeg troede, at der nødvendigviis maatte gives Tid til at gaae Forretningsordenen nærmere igjennem og tænke paa, hvilke videre Forslag der maa stilles, for at man kan komme ud af det, saafremt den foreslaaede Forandring skulde foregaae i § 7.

Orsted: Jeg skal blot tillade mig et Par Ord i Anledning af, at jeg allerede under Forhandlingen af Forretningsordenen for den forenede Rigsdag i Oktober Maaned stillede et Ændringsforslag, der i det Væsentlige gik ud paa det Samme som det, der nu er gjort af en æret Folkethingsmand. Jeg havde ogsaa havt istude at gjentage det nu; men jeg erfarede, at det allerede var stillet af en Anden, hvorfor jeg naturligviis ikke behøvede det. Den Grund, hvorfor jeg under den forrige Forhandling anbefalede et Forslag af det omhandlede Indhold, var, at jeg ikke indsaae nogen Nødvendighed for, at Rigsdagen skulde binde sig til, i denne Sag mere end i andre Sager, at nedsætte et Udvalg; men at det kunde overlades til Rigsdagens fri Beslutning i Overensstemmelse med de Regler, som findes i de to andre Forretningsordener, nemlig den for Folkethinget og den for Landstthinget; deels, — og det var derfor jeg lagde særdeles Vægt derpaa — at det var min faste Overbeviisning, at det baade var rigtigt og for Landets Velfærd særdeles ønskeligt, at det kongelige Budskab blev optaget med Beredvillighed og Hurtighed. Det var mig aldeles klart, at det ikke var andet end Opfyldelsen af Londontractaten; hvis Indhold jeg desuden efter de Forhold, hvori Danmark befandt sig, fandt særdeles ønskeligt. Mit Forslag fandt imidlertid ikke Bisfald; der blev strax nedsat et Udvalg og derved bortfaldt den Leilighed, jeg havde tænkt mig, der kunde være til, at der under Sagens første Behandling kunde deels